Ч. 218. Субота 27 вересня (10 жовтня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що [illegible] неділь і гр. [illegible]т) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Демонстрация в Сеґединї і конфлікт маґістрату з войском — Длячого Росия хоче мира на Балканї або події на далекім всході).

Після урядового справозданя, яке одержало міністерство гонведів, початок звістних демонстраций в Сеґединї був такий: Дня 6 с. м. поклав хтось на памятнику Кошута, що стоїть на площи в самім середині міста, вінець з написею: „Задержані вояки — тобі на сьвятий спомин". Очевидці кажуть, що то стало ся досьвіта і що той, котрий поклав вінець, був якийсь порядно одягнений цивіліст. Коли комендат войска довідав ся о тім, віднїс ся до політичної власти з тим, щоби она казала той вінець усунути. Чому власть політична не казала усунути той вінець, се викаже слідство а войско, хоч нема найменшого сумніву, що тої демонстрациї не зробили вояки, не могло після приписів войскових дозволити, щоби щось подібного діяло ся в імени войска. Власти войскові були би той вінець усунули, хоч би він і на якім небудь памятнику був положений. Покликуючись на войскові приписи, віддано вінець власти політичній. Слідство викаже, чи політична власть стояла на висоті своєї задачі, коли подаючись напорови, віддала вінець товпі, котра при помочи власти зложила вінець знову на памятнику. З урядової сторони кажуть, що войскові власти не можна і того брати за зле, що она після войскових приписів казала і другий раз вінець забрати. Войско шанувало завсїгди народну сьвятість, а коли против того стала ся провина, то слїдство викаже, хто в тім провинив.

Власти войскові зарядили слїдство, щоби виказати, хто поставив вінець, бо в кругах войскових переконані о тім, що то вийшло не від войска, але від тих людий, котрі хотїли штучно викликати непокої.

Так представляє ся справа з войскової точки погляду. Сеґединьский маґістрат станув на зовсїм противнім становищи. Вчера відбуло ся надзвичайне засїданє ради громадскої, на котрім ухвалено резолюцию, в котрій сказано, що власти войскові переступили свій круг дїланя і нарушили сьвятість народну та установлений законом територияльний круг дїланя муніципальної власти. Длятого рада звертає ся до міністра справ внутрішних і до сойму з просьбою, в котрій домагає ся сатисфакциї. Тоту резолюцию ухвалено одноголосно і зібрані відсьпівавши угорский гимн, розійшли ся в спокою.

Дуже мало єсть людий на сьвітї, котрі роблять добре задля самого добра; далеко більше таких, що роблять все для інтересу. То можна би примінити й до держав. Кождого, хто слідив за ходом діл на Балканї, мусїло то здивувати, длячого Росия нараз так рішучо змінила свою політику на Балканї, длячого стала так дуже миролюбивою та гуманною. Заняті иншими справами европейскими за мало звертаємо увагу на то, що дїє ся на далекім всході. А там веде ся поки що дипльоматична війна Росиї з Японією, в котрій Анґлія грає здаєсь, ролю того третого, що сьміє ся. З Йокогами наспіли тепер алярмуючі вісти, з котрих можна би навіть вносити, що ситуация на далекім всході стала навіть дуже критична. Росия має дня 8 ст. ст. сего місяця уступити ся з Нючванґу і Мукдена в Манджуриї, а в Японії чекають того з великим напруженєм. В дипльоматичних кругах в Йокогамі говорять, що єсть надія на мирне залагодженє непорозуміня в справі Манджуриї і Кореї, скоро би Росия схотїла зробити якісь хочби й менші уступки в переговорах, які ведуть ся. Але ніхто не вірить в то, що Росия уступить дня 8 с. м. з Манджуриї. Російский посол барон Розен вернув до Порт-Артура, щоби там нарадити ся з ґен. Алексєєвом, намістником російскої всхідної Азиї. Розен розмавляв минувшої суботи з міністром справ заграничних бароном Комура, котрий заявив, що уважає вигляди за лїпші. Але міністри війни і маринарки були по тій розмові на авдиенциї у цїсаря, у маркіза Іто та у президента міністрів а тоті вказували на то, що надходить поважна криза. Фльоту держать на поготівли, та й для войска сухопутного збирають запаси, именно же закуповують велику масу американьскої муки. В арсеналах робота від якогось часу веде ся дуже

---

26)

Пес Баскервілїв.

(З анґлійского — Конана Дойля).

(Конець).

Тепер розумієш цїлу хитрість того диявольского підступу — годі було найти основу до обжалуваня душегуба. Одинокий его спільник не міг нїгде его зрадити, а спосіб переведеня злочину був такий нечуваний, такий страшний, що вже те саме скріпляло его успішність.

В обох женщинах, запутаних в справу, пані Степлєтоновій і Ляврі Ліонс, збудило ся сильне підозрінє против Степлєтона. Пані Степлєтонова знала про его наміри зглядом баронета та про пса. Пані Лявра Ліонс не знала нічого, але глубоке вражінє зробив на ній факт смерти, що лучив ся якраз в пору визначених, а не відкликаних сходин. Та обі женщини були під его впливом і він не потребував боятися. Отже першу половину задачі сповнив з успіхом, лишала ся ще друга — труднійша.

Може бути, що Степлєтон не знав про єствованє спадкоємця в Канаді. В кождім случаю довідав ся про се дуже скоро від свого приятеля, доктора Мортімера, котрий розказав ему про всї подробиці приїзду Генрія Баскервіля. З початку Степлєтон думав, що молодого зайду з Канади удасть ся спрятати зі сьвіта в Льондонї, заким вспіє доїхати до Девонширу.

Від часу, коли жінка відказала ся помагати ему в закиданю тенет на сер Черльса, не довіряв їй і не лишав на довший час самої, страхаючись, щоби не втеряти над нею впливу. Тому то забрав єї із собою до Льондону. Я викрив, що мешкали в готели Мельбуру, при ул. Кравен, однім з тих, котрі звідав мій аґент, глядаючи доказів. Там замикав жінку в компатї, а сам приправив собі бороду і їздив на улицю Бекер, а потім на дворець до готелю Нортземберленд.

Пані Степлєтонова догадувала ся дещо про пляни чоловіка; але бояла ся его так сильно — бо поводив ся з нею дуже брутально — що не мала відваги написати до чоловіка, котрому грозить небезпечність. Колиб лист попав в руки Степлєтона, не була би певна власного житя. Так отже, як знаємо, попала на думку вирізати поодинокі слова з ґазети і заадресувала лист зміненим письмом. Лист дійшов до баронета і був першою осторогою перед грозячим лихом.

Дуже важною річею для Степлєтона було дістати яку часть одягу сер Генрія, щоби у відповіднім случаю мати в руках средство, яке наводило би пса на его слїди. З питомою собі зручностию та сьміливостию походив коло того і не можемо сумнївати ся, що перекупив в тій цїли готелеву службу. Та случайно перший черевик, який ему принесли, був новий і тому непридатний. Отже звернув его і одержав инший — ся подробиця була для мене дуже важна, бо доказувала, що маємо до дїла з правдивим псом. Инакше годі було пояснити ті стараня о старий черевик та сю байдужність до черевика нового.

Чим менша та сьмішнійша якась подробиця, тим більше заслугує на докладний розслїд, а та сама пригода, що, здавало би ся, заплутує справу, розміркована уважно та визискана уміло, причиняє ся звичайно до єї вияснення.

На другий день рано відвідали нас наші приятелї, котрих шпіонував заєдно Степлєтон в дорожцї. Міркуючи по тім, що знав, де я мешкаю і знав мене з виду, здогадую ся, що злочинна кариєра Степлєтона не обмежує ся зовсїм тим одним замахом на Баскервілїв. За послїдні три роки сповнено в західній Анґлії чотири великі крадежи, а злодіїв не викрили доси. Послїдна крадіж, в Фолькстон Курт, в маю, дивувала, що з такою холоднокровністю замаскований лиходій застрілив слугу, котрий прихопив его на горячім вчинку. Я майже певний, що Степлєтон ратував ся в той спосіб матеріяльно і що від кількох лїт належав до найсьміливійших злодіїв, котрі на всьо готові.

Про его сприт та второпність ми переконали ся того ранка, коли висмикнув ся

пильно. Тут сподівають ся загально, що російско-японьскі переговори перетягнуть ся поза 8 жовтня, скоро якась непредвиджена подія не доведе до нового вислідку.

До „Daily Mail" доносять знов, що бар. Розен вернувши з Порт Артура по конференциї з Алексієвом, вручив японьскому правительству ноту, в котрій доказує, що уступлене Росиї з Манджуриї єсть справою, яка обходить виключно лиш Росию і Хіну, а Японія не має зовсім права до того мішати ся. В ноті тій зроблено дальше предложене що-до поділу Кореї в той спосіб, що полуднева половина належала би до Японії а північна до Росиї. Дня 5 с. м. була тота нота предметом наради японьского кабінету при участи головного команданта японьскої армії Ямаґати. Правительство японьске по нараді відкинуло предложене Росиї і оногди повідомило бар. Розена.

Новинки.

Львів дня 9 го жовтня 1903.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував дра Петра Хмельовского, звичайним професором польского язика і літератури на львівскім університеті.

— **З ц. к. ради шкільної краєвої.** П. Мініїстер віроісповідань і просьвіти іменував: Петра Райхерта, провізоричного ц. к. окружного інспектора шкільного в Бібрці дійстним ц. к. шкільним інспектором окружним для того самого округа; Кар. Мокрицкого, заступника учителя в ц. к. мужескій семинарії учительскій в Тернополи, учителем школи вправ в ц. к. мужескій семинариї учительскій в Заліщиках; Ант. Уруского, помічного учителя музики в ц. к. мужескій семинариї учительскій у Львові, учителем музики в ц. к. мужескій семинарії учительскій в Ряшеві. — П. Мініїстер віроісповідань і просьвіти рескриптом з дня 5-го вересня с. р. дозволив Виділови товариства „Руский Інститут для дівчат" в Перемишли отворити з початком року шкільного 1903/4 „Лїцей для дівчат" і іменував директором того заведеня на рік шкільний 1903/4 професора ц. к. гімназиї II. в Перемишли Северина Зарицкого, а учительку Марию Приймівну помічницею директора на той сам час. — П. Мініїстер віроісповідань і просьвіти рескриптом з дня 14 вересня 1903 дозволив на відкритє приватної семинариї женьскої з руским викладовим язиком у Львові, заложеної і удержуваної виділом руского товариства педаґоґічного у Львові. Тим самим рескриптом дозволив п. Мініїстер, аби дирекцию того заведеня обняв др. Михайло Коцюба, професор ц. к. мужеской семинариї учительскої у Львові і аби відкритє І. року послідувало з початком року шкільного 1903/4. — Ц. к. краєва рада шкільна перенесла в стан супочинку: Єл. Становску учительку 5-кл. школи женьскої в Грибові. Вит. Сосняка учителя в Дембниках, Сим. Цеглиньского учителя в Чагрові і Ром. Романика учителя в Скалї. — Ц. к. краєва рада шкільна постановила рішенями з дня 2-го жовтня 1903 будову 2-клясової школи в Воли якубовій, повіта дрогобицкого, 1-кл. школи в Тучапах, повіта яворівского і 2-клясової школи в Ропици польскій, повіта горлицкого, всї три при помочи фонду шкільного краєвого. — Ц. к. краєва рада шкільна признала громаді Соколів, бучацкого повіта, безпроцентову позичку в квоті 2000 кор. на будову школи.

— **Інавґурация** на львівскім університеті відбуде ся в суботу дня 10 с. м. Того дня о год. 9-ій відправить ся служба Божа в костелї сьв. Миколая, а відтак в авли університету промовить новий ректор о. Фіялек. По промові ректора виголосить відчит про „Сучасний стан кримінальної антропольоґії" др. Володимир Серадзкий. Вступ до авлї буде дозволений тілько за білєтами, котрі пп. академики дістати можуть у неділя за показанем леґітимациї.

— **В справі реформи войскової процедури карної** доносять віденьскі часописи, що передовсїм будуть установлені двоякі суди першої інстанциї, а то карні трибунали з назвою „дивізийних судів" і суди низшої інстанциї в роді цивільних судів повітових під назвою „бриґадових судів". Суди першої інстанциї будуть окремі для чинної армії, а окремі для краєвої оборони. Дивізийним судам будуть підчинені в першій інстанциї всї злочини і проступки, сповнені офіцирами, і злочини, доверšені вояками понизше кадета аж до рядового. Судам бриґадовим будуть підчинені всї проступки, сповнені вояками з виключенем офіцирів. Дивізийні трибунали і суди бриґадові так для армії чинної, як і для краєвої оборони будуть утворені у Львові, в Кракові і в Перемишли. Суди бриґадові, окремі для обох катеґорий войска, будуть утворені в Чернівцях. Суд дивізийний для армії і бриґадовий для краєвої оборони повстане в Ярославі. Суди дивізийні і бриґадові для армії будуть заведені в Станиславові, а суди бриґадові для постійної армії одержать залоги в Ряшеві, Тернополи, Тарнові і в Золочеві.

— **Переведенє комасациї** зарядили доси чотири громади в Галичині, іменно: Випатичі, перемиского повіта, Люблинець новий, чесанівского повіта, Рудольфсгоф коло Купичволї, жовківского повіта і Хишевичі, рудецкого повіта. До переведеня розслїдів на місци, назначив предсїдатель комасацийної комісиї реченець в місяци жовтни і зажадав виделеґованя до тих комісий старшого лїсного комісаря, повнячого обовязки рільничого інспектора в Бернї, Антона Єлинка, а також комасацийного інжинера при краєвім Виділї Йосифа Ґавоньского.

— **З „Львівского Бояна".** Перша проба мішаного хору відбуде ся нинї дня 9 с. м. о год. $7^1/_2$ вечером, в власнім льокали при ул. Трибунальскій ч. 6, І пов. (давнїйше вистава порцеляни Левицкого). Дальші проби будуть відбувати ся 2 рази тижнево т. є кождого вторника і пятниці для хору мішаного, а кождої середи для хору мужеского. З огляду на близький концерт, просить ся о комплет.

— **З драматичного тов. ім. Котляревского.** Засїданє Виділу відбуде ся дня 11 с. м. (в неділю) о годині 7-ій вечером в комнатах товариства „Союз", Ринок ч. 10. На дневнім порядку між иншими такі точки: Вибір комісиї для оцїнки конкурсових драматичних штук і проект дальших вистав сценїчних. Просить ся пп. виділових явити ся в комплетї.

— **Головний Виділ Руск. Тов. Педаґоґічного** переніс канцелярию Тов. до льокалю народної школи ім. Шевченка пл. Стрілецка ч. 6 партер. Урядові години від 5—6 по полудни з вимком недїль і руских сьвят. Там находить ся також адміністрация „Учителя", „Дзвінка" і маґазин Тов. Педаґоґічного. — Всякі грошеші посилки в характері вкладок, датків і пренумерати просить ся присилати на адресу проф. Андрія Алиськевича ул. Кохановского ч. 15 Б, (місто давнїйшої адреси ул. Кльоновича ч. 7).

— **Огні.** В Вигоді, долиньского повіта, знищив оногди пожар 25 будинків; 50 родин остало без даху. Лише чудом не згоріла зелїзнича стация, завдяки зелїзничій службі, котра ратуючи стацию, потерпіла значні страти, бо доми службові погоріли цїлковито, а з ними

нам так щасливо і дав доказ не лише відваги, але прямо безличности, пересилаючи нам дорожкарем моє власне імя. Зрозумів тоді, що я взяв в свої руки справу в Льондонї і що тут не вдіє більше нічого. Тому повернув до Дертмур і ждав на приїзд баронета.

— Перепрашаю на хвилю.... — сказав я. — Ти оповів хід подій дуже докладно, але одної точки не пояснив зовсім. Що діяло ся з псом підчас побуту єго пана в Льондонї?

— Я старав ся розслїдити і сю важну справу. Степлєтон мав без сумнїву повірника, хоч я певний, що не звірив ся єму нїколи із всїх своїх плянів, не хотячи бути від него зависимим. Був в Меріпіт Гавз старий слуга, що називав ся Антін. Єго зносини із Степлєтонами тягнуть ся кілька літ, з часів, коли Степлєтон був управителем школи, так що той слуга мусїв знати, що єго пан і пані подружені. Той чоловік пропав і утік з краю. Впрочім Антін імя в Анґлії не таке звичайне як в цїлій Іспанії або в іспаньских краях полудневої Америки, а той слуга, подібно як пані Степлєтонова, говорив добре по анґлійски, але дивним, чужим наголосом. Я сам бачив, як ішов крізь ґрімпеньску трясавину стежкою, котру витичив Степлєтон. Тому можна здогадувати ся, що підчас неприсутности пана кормив пса, хотяй не знав, до якої цїли то звіря служило.

Отже Степлєтони повернули до Девонширу, де незабаром прибув сер Генрі з тобою. Пригадуєш собі імовірно, що оглядаючи папір, на котрім були наліплені друковані слова з „Таймс'у", я слїдив докладно водний знак. Держав притім картку так близько очий, що почув слабий запах білого ясмину. Слїдчий аґент, що занимає ся кримінальними справами, повинен розріжнювати сїмдесять пять родів перфум. Як знаю з досьвіду, часто виясненє справи залежить від швидкого розпізнання запаху. А сей запах доказував менї, що тут в гру входить женщина і мої підозріня звернули ся сейчас на Степлєтонів. Так отже перед виїздом до Девоншір я був певний, що є пес і що я попав на слїди злочинця.

Моя задача полягала на слїдженю Степлєтона. Очивидна річ, що я мав би звязані руки, будучи разом з вами, бо він стеріг би ся тоді дуже пильно. Тому я вивів усїх в поле, не виключаючи й тебе, і коли ви думали, що я в Льондонї, я приїхав тайком до Дертмур. Невигоди, які я зносив, не були такі страшні, хотяй подібні дрібниці не повинні спиняти слїдства.

Я мешкав переважно в Кумб Тресї, а з печери на багнищи користав лиш тоді, коли моя присутність близько поля подій була доконечна. Я взяв із собою Картврайта, котрий перебравшись по селяньски, станув менї у великій пригоді. Заосмотрював мене в харч та чисте біле, а коли я слїдив Степлєтона, Картврайт мав тебе на оці, так що я міг держати в руці всї нитки.

Я говорив уже, що твої донесеня доходили до мене скоро, бо висилано їх безпроволочно з улиці Бекер до Кумб Тресі. Придавали ся менї дуже, особливож то донесеня, що містило в собі случайно правдиві подробиці з житя Степлєтона. Завдяки сему я міг ствердити тотожність їх обоїх та знав, чого держати ся.

Справа дуже замотала ся наслїдком пригоди з вязничним утїкачем і єго зносин з Берімором. Але ти вияснив і се дуже влучно, хотяй я сам дійшов до того самого заключеня на основі власних спостережень.

Коли ти відкрив мене на багнищи, я знав вже про все, не мав лиш достаточних доказів, щоби віддати Степлєтона судови. Навіть єго замах на сер Генрія тої самої ночи, що скінчив ся смертию нещасного вязня, не дав нам певного доказу виновности душегуба. Тому не оставало нічо иншого, як лиш зловити єго на горячім вчинку, а щоби се осягнути, треба було ужити самого сер Генрія, про око безборонного, за приману.

Так і стало ся і коштом напрасного потрясеня нервів нашого клієнта ми викрили остаточно все і довели Степлєтона до загибелі.

Вправді докоряю собі, що я наразив на се баронета, але ми не могли чейже передвидїти страшного вигляду, в якім показало ся звіря, анї прочути мраки, задля котрої нам годі було завважити пса з далека. Ми осягнули цїль коштом здоровля сер Генрія, але загально звісний специяліст, як і др. Мортімер, впевнили мене, що недуга перейде скоро. Довга подорож вилїчить не лише нерви, але й серце нашого приятеля. Єго любов до пані Степлєтон була глубока та щира, а найсумнїйшим для него в тій цїлій справі є, що завів ся на обожаній женщинї.

Полишаєсь менї лиш виказати ролю, яку она відгравала в тій історії. Річ певна, Степлєтон впливав на неї значно, то любовю, то пострахом, а може одним і другим, коли ті чувства не виключають ся взаємно. На єго бажанє згодила ся уходити за єго сестру. Всеж таки єго власть над нею скінчила ся, коли намагав ся зробити в неї безпосереднє оруде злочину. Остерігала сер Генрія і то не раз, однак лиш о стілько, о скілько дало ся, не наразившись на гнїв свого чоловіка.

і всї движимости їх мешканців. — В Немирові погоріло сими днями три доми, вартости до 3220 корон. Причиною огню був 6-лїтний син одного з погорільців, що бавив ся сїрниками. — В Сокирчичах, самбірского повіта, згоріло в послїдних днях 6 селяньских загород з усїм сегорічним збіжем. Шкода виносить до 10.000 корон. Всї погорільцї були обезпечені на квоту 4987 корон. Причиною пожару була неосторожність. — В Плотичи, бережаньского повіта, погоріло оногди 6 селяньских загород в припасами збіжа і пашї. Шкода виносить около 17.700 корон. Причиною вибуху пожару була хибна будова комина. — В паровім тартаку Лева і Вінтерберґа в Лужку горішнім, старосамбірского повіта, вибух грізний пожар, що знищив цїлий тартак і богато нагромадженого материялу. Обезпечена шкода виносить до 60 000 корон. — На фільварку Поплави коло Ілавча, в теребовельскім повітї, згоріла сими днями стодола і шпихлїр разом з рільничими знарядами і збіжем, загальної вартости до 30.200 корон. Причина пожару незвістна.

— **Таємнича драма.** В однім з готелїв в Гамбурзї замешкав оногди 25 лїтний мужчина і вписав ся в готелевій книзї як академик Шлїхт з Триесту. Другого дня рано найдено его з перестріленою грудию, але живого. Прибувшому комісареви заявив він, що есть купцем, але назвиска не хотів подати. До Гамбурґа приїхав зі своєю судженою, і тут обоє мали відобрати собі житє. Она вже утопила ся. Єї назвиска не виявив також. Про правдивість его зізнань сьвідчить найдена при нїм картка, писана его судженою: „Дорога мамо, умираю добровільно! Твоя Р.“

— **Дикий заклад.** До шинку Козловского при ул. Зборовских у Львові прийшов оногди по полудни кольпортер Przedświt-у Григорий Цимбала і велїв собі дати чарку горівки. Коли випив, признав ся, що не має гроший, аби за неї заплатити, а що в тім шинку сидїло кільканайцятьох підофіцирів гузарів, обернув ся він до них з просьбою, аби его довг вирівнали. Ті згодили ся, але під услівєм, що Цимбала випє ще пів лїтра горівки. Прибили заклад і шинкар дав Цимбалї одну склянку горівки, відтак другу. Цимбала випив обі. Однако вже по хвили зробило ся єму не добре, кельнер Грицишин відвів его отже до комірки в подвірю, де Цимбала положив ся на землю і уснув. Вчера рано найдено Цимбалу без житя. Комісия судова і лїкарска ствердила смерть в наслїдок надмірного ужитя алькоголю.

ТЕЛЄГРАМИ.

Будапешт 9 жовтня. Президент мінїстрів Кін-Гедерварі скасував ухвали деяких властий адмінїстрацийних, котрі не хотїли приймати податків приношених добровільно.

Будапешт 9 жовтня. В мінїстерстві справ внутрішних есть погляд, що в справі демонстрацпй в Сеґединї провинили ся маґістрат і начальник.

Софія 9 жовтня. Від Бориса Сарафова, проводиря македоньских ворохобників, наспіла тут вість, що ворохобня македоньска буде на якийсь час спинена, щоби не ставити перешкоди акциї держав европейских.

Білград 9 жовтня. Урядово заперечують о якімсь замаху майора Лазаревича і великім занепокоєню в корпусї офіцирскім, що могло би довести до якоїсь пограничної комплїкациї. Противно, доказують, що серед армії і цїлої людности панує спокій.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		**День**
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольего лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{8}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в буднї дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

До Львова

посп.	особ.	
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в буднї днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша. Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Степлетон очивидно був скорий до заздрости. Коли замітив, що баронет старає ся о ласки его жінки, не міг, хоч се не годило ся з его плянами, здержати ся від пристрастного вибуху, який відкрив цїлу загонистість его характеру, так уміло укривану позірним холодом та повздержностию. Заохочуючи обох до сердечнїйших зносин, запевнив собі часті відвідини сер Генрія в Меріпіт Гавз, а тим самим, скорше чи пізнїйше, також бажану нагоду.

Та в рішучім дни жінка заняла нагло ворожe становище. Чула щось про смерть вязня і знала, що пес був в шіпчинї в городї того дня, коли сер Генрі мав прийти на обід. Докоряла чоловікови, що хоче сповнити злочин і наступила страшна сцена, підчас котрої чоловік дав її у перве пізнати, що має соперницю. В однїй хвили єї вірність перемінила ся в пристрастну ненависть і Степлетон зрозумів, що она зрадить его. Тому то, щоби не могла остеречи сер Генрія, звязав єї і замкнув. Надіяв ся імовірно, що коли цїла околиця приписувала би смерть баронета проклятю, яке тяжить на его родинї — що й без сумнїву стало би ся — то він з'умів би погодити жінку з довершеним фактом і она мусїла би про все мовчати.

Здає ся менї, що тут перечислив ся в кождім случаю та що навіть без нас его судьба була рішена. Женщина з іспаньскою кровю в жилах не прощає так легко такої зневаги.

А тепер, мій дорогий, я міг би розказати тобі більше подробиць тої цікавої справи, не користуючись зовсїм своїми записками. Однак думаю, що я не поминув нї одної головнїйшої події.

— Хибаж Степлетон не надіяв ся, що сер Генрі упаде трупом, як его стрий, зі страху, на вид такого пекольного пса?

— Зьвіря було дике та голодне. Коли-б сам вид пса не усмертив був жертви, то був би унеможливив принайменше всякий опір.

— Очивидно. Однак ще полишає ся одна неясність. Коли би Степлетон став спадкоємцем майна, в який спосіб пояснив би факт, що мешкав так довго під зміненим назвищем в найблизшім сусїдстві оселї Баскервілїв? Як міг би зголосити свої права до того майна, не будячи підозрінь.

— Справдї се була би дуже трудна справа; домагаєш ся, нїгде правди дїти, від мене за богато, бажаючи, щоби я розвязав тобі тоту загадку. Минувшина і теперішність входять в обсяг моїх дослїдів, але сказати, що чоловік може зробити на будуче, то важка задача. Панї Степлетон чула нераз, як єї чоловік розвязав те питанє. Три дороги могли довести его до цїли. Або упоминав би ся о спадщину з полудневої Америки, виказав би там свою тотожність перед анґлїйскими властями і одержав би спадщину, не приїзджаючи зовсїм до Анґлїї; або перебравши ся відповідно, замешкав би якийсь час в Льондонї; або вкінци найшов би спільника, заосмотрив би его в докази та папери, представляючи его спадкоємцем і нагородив би его відтак відповідною частиною своїх доходів Міркуючи по тім, що знаємо про Степлетона, годї сумнївати ся, що дав би собі раду.

А тепер, мій дорогий, ми мали кілька тижнїв тяжкої працї і думаю, що маємо право звернути наші думки на веселїйший шлях. Маємо льожу на „Ґуґенотів“. Ти чув Решків? Прошу тебе, будь за пів години готовий. Вступимо по дорозї на обід до Марсінія.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).